

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Lukáše Pišvejce a soudců JUDr. Veroniky Burianové a Mgr. Aleše Smetanky ve věci

žalobkyně: **G. N.**, státní příslušnost Ukrajina
bytem K. V.
zastoupená Mgr. Petrem Václavkem, advokátem
sídlem Opletalova 1417/25, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 1. 9. 2021, č. j. MV-107767-4/SO-2021,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

Odůvodnění:

I.

Vymezení věci

1. Včas podanou žalobou proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s. se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 1. 9. 2021, č. j. MV-107767-4/SO-2021 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým bylo podle § 90 odst. 5 správního řádu zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „*správní orgán prvního stupně*“), ze dne 20. 5. 2021, č. j. OAM-2764-18/TP-2021 (dále jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“), a toto bylo potvrzeno. Prvoinstančním rozhodnutím byla podle § 75 odst. 1 písm. h) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR (dále jen „*zákon o pobytu cizinců*“), zamítnuta žádost žalobkyně o vydání povolení k trvalému pobytu podaná dle § 68 zákona o pobytu cizinců, neboť žalobkyně v rozhodné době pěti let bezprostředně předcházejících podání žádosti pobývala mimo území ČR více než 310 dnů.
2. Žalobkyně podala dne 17. 2. 2021 žádost o vydání povolení k trvalému pobytu na území ČR z důvodu uvedeného v § 68 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Správní orgán prvního stupně zkoumal, zda žalobkyně nepobývala v posledních pěti letech bezprostředně předcházejících podání žádosti mimo území ČR po dobu přesahující 310 dnů [ve smyslu § 68 odst. 2 písm. e) zákona o pobytu cizinců]. Na podkladě přechodových razítek obsažených v žalobkyniných cestovních dokladech a evidence příjezdů a odjezdů na letištním hraničním přechodu dospěl správní orgán prvního stupně ke skutkovému zjištění, že žalobkyně pobývala mimo území ČR v rozhodném období po dobu 859 dnů. Na základě tohoto zjištění správní orgán prvního stupně zamítl žádost dle § 75 odst. 1 písm. h) zákona o pobytu cizinců, protože žalobkyně nesplnila podmínky stanovené v § 68 téhož zákona. Žalovaná toto posouzení v napadeném rozhodnutí aprobovala.

II.

Žaloba

3. Žalobkyně předně považovala napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné, neboť se žalovaná řádně nevypořádala s jejími odvolacími námitkami, konkrétně se žalovaná neměla vypořádat s návrhem na provedení jejího výsledku a její námitkou stran nevyzvání k doplnění podkladů podle § 45 odst. 2 správního řádu.
4. Dále žalobkyně namítala porušení § 3 správního řádu, když správním orgánem prvního stupně zpracovaná tabulka nepřítomnosti žalobkyně na území ČR nemohla být podkladem dostatečně prokazujícím skutkový stav. V předmětné tabulce byla dle žalobkyně celá řada evidentních chyb, protože několikrát byla přerušena řada vstupů a opuštění území. Žalobkyně navíc nebyla v rozporu s § 45 odst. 2 správního řádu správními orgány vyzvána k případnému doložení podkladů, které by byly dostatečné k prokázání rozhodných skutečností. Skutkový stav nebyl podle žalobkyně řádně zjištěn i z důvodu, že přes návrh nebyl proveden její účastnický výslech.
5. Žalobkyně navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

6. Žalovaná s odkazem na spisový materiál a napadené rozhodnutí uvedla, že se v napadeném rozhodnutí vypořádala s odvolacími námitkami žalobkyně, kdy napadené rozhodnutí je jak přezkoumatelné, tak v souladu se zákonem.
7. Žalovaná navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV.

Vyjádření účastníků při jednání

8. Žalovaná se k jednání nedostavila a svou neúčast neomluvila. Žalobkyně při jednání setrvala na svých dosavadních procesních stanoviscích.

V.

Posouzení věci soudem

9. V souladu s § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě, přičemž neshledal žádné vady napadeného rozhodnutí, k nimž by byl povinen přihlédnout z úřední povinnosti.

VI.

Rozhodnutí soudu

10. Žaloba není důvodná.
11. Nejprve se soud zabýval žalobkyní tvrzenou nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí jako jeho potenciálně nejzávažnější vadou bránící jeho věcnému přezkumu.
12. Soud předeseílá, že z hlediska soudního přezkumu tvoří napadené rozhodnutí a rozhodnutí prvoinstanční jeden celek (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2004, č. j. 5 Afs 16/2003-56, publ. pod č. 534/2005 Sb. NSS, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 10. 2021, č. j. 7 As 447/2019-60, bod 22) a tyto se vzájemně doplňují (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 2. 2022, č. j. 1 Afs 5/2021-32, bod 12).
13. Stran procesní vady správního rozhodnutí v podobě jeho nepřezkoumatelnosti vyplývá z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2016, č. j. 1 As 287/2015-51, bod 24) následující: „Přezkoumatelné rozhodnutí je rozhodnutí srozumitelné, s dostatkem důvodů podporujících výrok rozhodnutí. Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů je dána především tehdy, opřel-li soud rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 – 75, publ. pod č. 133/2004 Sb. NSS), nebo pokud zcela opomněl vypořádat některou z námitk uplatněných v žalobě (viz např. rozsudek ze dne 27. 6. 2007, č. j. 3 As 4/2007 – 58, rozsudek ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004 – 73, publ. pod č. 787/2006 Sb. NSS, či rozsudek ze dne 8. 4. 2004, č. j. 4 As 27/2004 – 74).“ Ačkoliv byl tento právní názor vysloven ve vztahu k soudnímu rozhodnutí, lze jej vztáhnout i na rozhodnutí správních orgánů (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, bod 22).

14. Soud podotýká, že námitka nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí byla žalobkyní formulována poměrně obecně. „*Čím obecněji je žalobní bod vymezen, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posoudit ho (rozsudek ze dne 24. 8. 2010, čj. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS).*“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 8. 2021, č. j. 10 As 9/2020-47). Žalobkyně v žalobě neuvedla konkrétně, v čemž způsob vypořádání jejích odvolacích námitek nebyl *adekvátní*, proč považuje odpovědi na její odvolací námítky v napadeném rozhodnutí za nedostatečné.
15. Dle názoru soudu napadené rozhodnutí v obecné rovině kritéria přezkoumatelnosti splňuje. Správní orgány obou stupňů učinily jednoznačný skutkový závěr o tom, že žalobkyně v rozhodném období pěti let bezprostředně předcházejících podání žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu pobývala mimo území ČR po dobu 859 dnů. Na základě tohoto pak dospěly k závěru, že v případě žalobkyně nebyla splněna podmínka dle § 68 odst. 2 písm. e) zákona o pobytu cizinců, pročež žádost zamítly dle § 75 odst. 1 písm. h) téhož zákona.
16. Co se týká žalobkyní tvrzeného nevypořádání se s jejími odvolacími námitkami v podobě neprovedení účastnického výsledku žalobkyně a jejího nevyzvání k doplnění podkladů pro vydání rozhodnutí, tuto žalobní námitku neshledal soud důvodnou.
17. Soud předesílá, že „*[n]ení přípustné institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán, resp. soud podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se (toliko) dílčího nedostatku odůvodnění. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, čj. 1 Afs 92/2012-45, či ze dne 29. 6. 2017, čj. 2 As 337/2016-64). Přehlédnout pak nelze ani fakt, že správní orgány a soudy nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí; takový postup shledal ústavně konformním i Ústavní soud (srov. náleze ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, a rozsudek NSS ze dne 12. 3. 2015, čj. 9 As 221/2014-43).*“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017-38, bod 16). Žalovaná obě uvedené odvolací námitky vypořádala na str. 8 a 9 napadeného rozhodnutí. K návrhu žalobkyně na provedení jejího výsledku žalovaná odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 2. 2014, č. j. 6 As 147/2013-29, z něhož citovala, že výslech účastníka řízení neslouží k tomu, aby účastník řízení uváděl svá tvrzení o rozhodujících skutečnostech či se vyjadřoval k provedeným důkazům. Dále žalovaná argumentovala tím, že žalobkyně měla dostatečný prostor pro svá tvrzení, byla vyzvána k součinnosti, seznámila se s podklady rozhodnutí, přičemž svůj výslech navrhla žalobkyně až po vydání prvoinstančního rozhodnutí. K námitce nevyzvání žalobkyně k odstranění vad žádosti žalovaná uvedla, že výzvou ze dne 12. 3. 2021, č. j. OAM-2764-12/TP-2021, byla žalobkyně vyzvána k poskytnutí součinnosti, tudíž věděla, jaké jsou nedostatky podané žádosti a co musí v řízení prokázat, aby její žádosti mohlo být vyhověno, a proto by byla opakovaná výzva

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

nadbytečná.

18. Žalovanou zvolený způsob vypořádání odvolacích námitek žalobkyně soud považuje za řádný a dostatečný. Žalovaná správně poukázala na to, že výzvou ze dne 12. 3. 2021, č. j. OAM-2764-12/TP-2021, správní orgán prvního stupně žalobkyni vyzval k poskytnutí součinnosti a vyrozuměl ji o svém zjištění, že žalobkyně v době posledních pěti let bezprostředně předcházejících podání žádosti pobývala mimo území ČR v součtu více než 701 dnů, a tudíž nesplňovala podmínku pětiletého nepřetržitého pobytu na území ČR dle § 68 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Zároveň správní orgán prvního stupně žalobkyni vyzval, aby v případě, že její nepřítomnost byla způsobena důvody dle § 68 odst. 2 písm. a) a f) zákona o pobytu cizinců, prokázala naplnění těchto důvodů. Žalovaná se tedy odvolacími námitkami žalobkyně řádně zabývala a přezkoumatelně zdůvodnila, proč je nepovažovala za důvodné.
19. Stran námítky nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí tak soud uzavírá, že ji neshledal důvodnou.
20. Při posouzení druhého okruhu žalobních námitek vyšel soud z následující právní úpravy.
21. Podle § 68 odst. 1 zákona o pobytu cizinců „[P]ovolení k trvalému pobytu se na žádost vydá cizinci, který ke dni podání žádosti pobývá na území nepřetržitě po dobu nejméně 5 let.“
22. Podle § 68 odst. 2 písm. e) část věty před středníkem zákona o pobytu cizinců se do doby podle odstavce 1 započítávají období nepřítomnosti cizince na území v průběhu doby pobytu podle písmen a) až d), pokud tato jednotlivá období nepřítomnosti nepřesáhla 6 po sobě jdoucích měsíců a pokud ve svém souhrnu nepřesáhla 310 dnů.
23. Podle § 3 správního řádu „[N]evyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.“
24. Podle § 45 odst. 2 správního řádu „[N]emá-li žádost předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán žadateli nedostatky odstranit na místě nebo jej vyzve k jejich odstranění, poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu a poučí jej o následcích neodstranění nedostatků v této lhůtě; současně může řízení přerušit (§ 64).“
25. Podle § 169j odst. 1 zákona o pobytu cizinců „[S]právní orgán může za účelem zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, vyslechnout účastníka řízení.“
26. Žalobkyně předně namítala, že podkladem pro skutkové zjištění o nepřítomnosti žalobkyně na území ČR v rozhodném období v době přesahující 310 dnů byla správním orgánem prvního stupně pouze a jen zpracovaná tabulka.
27. Soud tuto žalobní námitku neshledal důvodnou. Podstatou této žalobní námítky nebyl nesouhlas žalobkyně s údaji uvedenými v předmětné tabulce, nýbrž toliko to, že tato tabulka nemůže být podkladem pro vydání rozhodnutí v řízení ovládaném zásadou materiální pravdy a povinností správních orgánů zjistit skutkový stav bez důvodných pochybností. Správní orgán prvního stupně na str. 3 a 4 prvoinstančního rozhodnutí, resp. žalovaná na str. 2 a 3 napadeného rozhodnutí, prezentovaly tabulku s daty odjezdů a příjezdů žalobkyně z, resp. na území ČR. Údaje v těchto tabulkách vycházely z údajů uvedených v žalobkyniných cestovních dokladech konkretizovaných na str. 3 prvoinstančního rozhodnutí, resp. str. 2 napadeného rozhodnutí, a v evidenci příjezdů a odjezdů na letištním hraničním přechodu. Tabulka obsahovala údaje o datu odjezdu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

z území a návratu na území s údaji o tom, z kterého konkrétního podkladu rozhodnutí byl ten který údaj zjištěn (z kterého konkrétního cestovního dokladu žalobkyně, a nebo z evidence příjezdů a odjezdů na letištním hraničním přechodu). Tabulka nebyla podkladem rozhodnutí, ale jen součástí odůvodnění rozhodnutí správních orgánů, v níž správní orgány přehledně shrnuly, v kterých dnech žalobkyně nebyla přítomna na území a z jakého konkrétního podkladu rozhodnutí závěr o této nepřítomnosti dovodily. Tabulka tak představovala souhrnné a přehledné zpracování údajů o nepřítomnosti žalobkyně na území ČR vycházející z žalobkyniných cestovních dokladů a předmětné evidence. Tabulka nebyla podkladem rozhodnutí, ale souhrnem (i) skutkových zjištění správních orgánů o době nepřítomnosti žalobkyně na území a (ii) údajů o tom, z jakých podkladů rozhodnutí správní orgány tato skutková zjištění učinily. Žalobní argumentace, že tabulka neprokazuje nepřítomnost žalobkyně na území, se tedy mýjela odůvodněním rozhodnutí správních orgánů – správní orgány netvrdily, že by tabulka odůvodňovala závěr o nepřítomnosti žalobkyně na území, ale to, že jednotlivé doby nepřítomnosti žalobkyně na území uvedené v tabulce jsou prokázány v tabulce uvedenými podklady rozhodnutí (cestovní doklady žalobkyně jako veřejné listiny a evidence příjezdů a odjezdů na letištním hraničním přechodu jako veřejný informační systém).

28. Pokud žalobkyně poukazovala na to, že v předmětné tabulce byla řada evidentních chyb, kdy byla hned několikrát přerušena řada vstupů a opuštění území, uvádí k tomuto soud, že správní orgány nezapočítaly nepřítomnost žalobkyně na území ČR v případech, kdy ji nebylo lze spárovat, do celkové doby nepřítomnosti žalobkyně na území ČR (srov. str. 3 prvoinstančního rozhodnutí a str. 6 napadeného rozhodnutí). V tabulce zaznamenané přerušování vstupů na území a výstupů z území ČR soud považuje za zcela logické, neboť v tabulce jsou zachyceny pouze údaje o rozsahu dnů, v nichž žalobkyně nepobývala na území ČR. Nejsou v ní explicitně obsaženy údaje o dnech, kdy na území ČR pobývala. Pokud nebylo možno odjezdy a příjezdy spárovat, správní orgány k nim nepřihlížely, což žalobkyni nemohlo nikterak poškodit – naopak šlo o to, že z nespárovatelných odjezdů a příjezdů správní orgány žádné zjištění o nepřítomnosti žalobkyně na území neučinily (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 3. 2017, 4 Azs 249/2016 – 25, poslední věta bodu 20). Žalobkyně ostatně nenamítala, že by na území pobývala v době, kterou správní orgány zjistily jako dobu nepřítomnosti žalobkyně na území a svůj závěr řádně opřely o cestovní doklady žalobkyně a evidenci příjezdů a odjezdů na letištním hraničním přechodu.
29. Žalobkyně dále namítala, že ji správní orgány nevyzvaly k doložení podkladů způsobilych prokázání rozhodných skutečností. Tuto žalobní námitku soud neshledal důvodnou. Žádost nebyla zamítnuta z důvodu, že by žalobkyně neprokázala rozhodné skutečnosti pro vyhovění jí podané žádosti, nýbrž byla zamítnuta z důvodu, že zjištěný skutkový stav neumožňoval vyhovět podané žádosti, neboť správní orgány zjistily, že žalobkyně v rozhodné době posledních pěti let předcházejících podání žádosti pobývala mimo území ČR více než 310 dní ve smyslu § 68 odst. 2 písm. e) zákona o pobytu cizinců (srov. str. 7 prvoinstančního rozhodnutí). Důkazní břemeno ohledně nepřítomnosti žalobkyně tížilo správní orgány a ty jej vzhledem k opatřeným cestovním dokladům žalobkyně a evidence hraničních přechodů unesly. V již citované výzvě ze dne 12. 3. 2021, č. j. OAM-2764-12/TP-2021, správní orgán prvního stupně žalobkyni vyrozuměl o dosavadním skutkovém závěru, že žalobkyně v rozhodné době pobývala mimo území ČR více než 701 dnů, a vyzval žalobkyni, aby doložila, že její nepřítomnost byla zapříčiněna jedním z důvodů dle § 68 odst. 2 písm. e) a f) zákona o pobytu cizinců. Žalobkyni z tohoto muselo být, a zcela

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

zřejmě bylo, jasné, jakým směrem se ubírají úvahy správního orgánu prvního stupně stran posouzení její žádosti, tedy že dosavadní skutkový závěr správního orgánu prvního stupně byl takový, že žalobkyně pobývala v rozhodné době mimo území ČR po dobu přesahující 310 dnů. Žalobkyně totiž na předmětnou výzvu reagovala podáním ze dne 30. 4. 2021, v jehož rámci správnímu orgánu prvního stupně předložila řadu podkladů, které dle žalobkyně měly vyvrátit skutkový závěr správního orgánu prvního stupně o době, po kterou se žalobkyně neměla nacházet na území ČR. Správní orgán prvního stupně však tyto podklady důkladně posoudil a vyhodnotil je jako nezpůsobilé prokázat žalobkynina tvrzení o její přítomnosti na území. Soud zdůrazňuje, že žalobkyně v podané žalobě proti tomuto podrobnému posouzení těchto podkladů ze strany orgánu prvního stupně na str. 5 až 7 prvoinstančního rozhodnutí i žalované na str. 7 a 8 napadeného rozhodnutí nic nenamítala a nespороvala ho (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 3. 2017, 4 Azs 249/2016 – 25, bod 21). Za této situace nebyla práva žalobkyně dotčena tím, že správní orgán prvního stupně uvedenou výzvu neopakoval. Procesním právům žalobkyně bylo totiž učiněno za dost již první výzvou.

30. Z obdobných důvodů nebylo lze přisvědčit ani tvrzení žalobkyně, že došlo k porušení § 45 odst. 2 správního řádu. Postupovat podle § 45 odst. 2 správního řádu a vyzvat žadatele k odstranění vad žádosti je správní orgán povinen tehdy, pokud jsou vady žádosti natolik podstatné, že brání jejímu projednání. Správní orgán nemůže dávat žadateli návod, co by měl nebo mohl učinit, aby dosáhl žádaného výsledku, může pouze poskytnout pomoc k tomu, aby mohl zákonným způsobem dát najevo, co hodlá v řízení učinit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 3. 2015, č. j. 3 Ads 112/2014-31, a tam citovaná judikatura). Správní orgán je tedy povinen vyzvat žadatele k odstranění vad žádosti tehdy, pokud má o obsahu či účelu žádosti pochybnosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 8. 2017, č. j. 6 Azs 216/2017-32, bod 14). Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 7. 2021, č. j. 10 Azs 15/2020-34, konečně vyplývá, že správní orgán je povinen vyzvat žadatele k odstranění vad žádosti v případě, že tato není obsahově jednoznačná. Rovněž je třeba zdůraznit, že „[P]oučovací povinnosti správního orgánu nezahrnuje poskytování komplexního návodu, co by účastník měl nebo mohl v daném případě dělat, aby dosáhl žádaného účinku, ale jen pomoc k tomu, aby mohl zákonem stanoveným způsobem dát najevo, co hodlá v řízení učinit [...] Poučovací povinnost správních orgánů však nelze zaměňovat s právem účastníků na poskytování právních rad. Účastníkům řízení se může dostat návodu, co je třeba učinit, aby dosáhli žádaného účinku, v rámci právních služeb poskytovaných advokáty či jinými profesionály v oblasti práva.“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 10. 2010, č. j. 1 As 51/2010-214, publ. pod č. 2235/2011 Sb. NSS). V posuzovaném případě jednak nebyl spor o obsah podané žádosti, jednak správní orgán prvního stupně svou výše popsanou výzvou žalobkyni upozornil na okolnosti znemožňující vyhovění jí podané žádosti a umožnil jí procesně reagovat na učiněná zjištění.
31. Dále žalobkyně namítala, že správní orgány neprovedly k jejímu návrhu její účastnický výsledek, čímž nebyl náležitě zjištěn skutkový stav.
32. Ani tato žalobní námitka nebyla důvodná. Předně je nutno konstatovat, že žalobkyně v řízení před správním orgánem prvního stupně svůj výsledek nenavrchovala. S ohledem na to, že žalobkyně navrhla provedení svého účastnického výsledku (podáním ze dne 21. 5. 2021) až poté, co bylo vydáno prvoinstanční rozhodnutí (dne 20. 5. 2021), nemohl se logicky tímto návrhem zabývat správní orgán prvního stupně. Lze dodat, že k žádosti

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

žalobkyně jí bylo usnesením správního orgánu prvního stupně ze dne 8. 4. 2021, č. j. OAM-2764-15/TP-2021, umožněno vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a k výše citované výzvě ze dne 12. 3. 2021, č. j. OAM-2764-12/TP-2021, do 30. 4. 2021, kdy tohoto dne žalobkyně na výzvu reagovala, vyjádřila se a předložila určité doklady, svůj výslech však nenavrhovala. V odvolacím řízení přitom platila koncentrace řízení podle § 82 odst. 4 správního řádu a žalovaná tak nebyla povinna přihlížet k návrhu na provedení nových důkazů (účastnický výslech žalobkyně) – žalobkyně ostatně ani netvrdila, že důkazní návrh nemohla uplatnit v řízení před správním orgánem prvního stupně (shodně např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. března 2015, č. j. 9 Azs 12/2015 – 38, bod 16).

33. Žalovaná se přitom návrhem na účastnický výslech zabývala na str. 8 a 9 napadeného rozhodnutí. Soud se s žalovanou provedeným vypořádáním tohoto důkazního návrhu ztotožnil. Žalovaná správně poukázala na to, že žalobkyni byl poskytnut dostatečný prostor pro důkazní návrhy v průběhu celého řízení před správním orgánem prvního stupně - žalobkyně měla možnost k výzvě správního orgánu prvního stupně tvrdit a prokázat svou přítomnost na území a důvody její nepřítomnosti na území, seznámit se s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim, což ostatně žalobkyně učinila. Žalovaná správně poukázala na účel výsledku účastníka řízení a odkázala na přílehlavý rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 2. 2014, č. j. 6 As 147/2013-29. Soud opakuje, že účelem výsledku účastníka řízení není, aby účastník uváděl svá tvrzení o rozhodujících skutečnostech či se vyjadřoval k provedeným důkazům (toto vyplývá rovněž z nálezu Ústavního soudu ze dne 11. 11. 2003, sp. zn. II. ÚS 182/02, který se sice týkal výsledku účastníka řízení v občanském soudním řízení, nicméně tento závěr lze vztáhnout i na výslech účastníka ve správním řízení vedeném dle zákona o pobytu cizinců). Výslech účastníka je důkazním prostředkem, který *„je nutno využít zejména tam, jsou-li o skutkovém stavu pochybnosti, či panují-li v něm rozpory.“* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 7. 2020, č. j. 6 Azs 161/2020-45, bod 34).
34. Žalobkyně v projednávané věci učinila v reakci na již citovanou výzvu správního orgánu prvního stupně ze dne 12. 3. 2021, č. j. OAM-2764-12/TP-2021, podání, kterým se snažila zvrátit dosavadní skutkový závěr správního orgánu prvního stupně o její nepřítomnosti na území ČR. Předložené podklady však správní orgán prvního stupně neosvědčil jako prokazující žalobkyninu přítomnost na území ČR. Pokud žalobkyně následně v odvolacím řízení podáním ze dne 21. 5. 2021 navrhla provedení svého účastnického výsledku za účelem prokázání, že jednotlivá období její nepřítomnosti na území ČR nepřesáhla šest po sobě jdoucích měsíců a ve svém souhrnu nepřesáhla 310 dnů, nebyla žalovaná povinna provést výslech žalobkyně. Žalobkyně byla od počátku řízení zastoupena advokátem a od předmětné výzvy ze dne 12. 3. 2021, č. j. OAM-2764-12/TP-2021, jí bylo známo, že správní orgán prvního stupně zjistil skutečnosti znemožňující vyhovění její žádosti v podobě žalobkyniny nepřítomnosti na území ČR. Za takové situace měla žalobkyně namísto, aby navrhovala provedení svého výsledku, uvést správnímu orgánu prvního stupně rozhodné skutečnosti vyvracející nebo alespoň důvodně zpochybňující skutkový závěr správního orgánu prvního stupně o žalobkynině nepřítomnosti na území ČR. Žalobkyni byl správními orgány poskytnut dostatečný procesní prostor pro uvádění rozhodných skutkových okolností. Za takové situace nemohlo být pochybením žalované, že neprovedla výslech žalobkyně, když o skutkovém stavu nepanovaly důvodné pochybnosti, neboť z cestovních dokladů žalobkyně a evidence příjezdů a odjezdů na letištním hraničním přechodu jednoznačně vyplývala doba nepřítomnosti žalobkyně na

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

území ČR a žalobkyní předložené podklady tyto skutečnosti nebyly způsobilé vyvrátit či důvodně zpochybnit – tento závěr správních orgánů žalobkyně ostatně nesporně, jak je výše uvedeno.

35. Soud shrnuje, že skutkový závěr správních orgánů o nepřítomnosti žalobkyně na území po dobu 859 dnů v období pěti let před podáním žádosti, právně odůvodňující zamítnutí žádosti žalobkyně, nebyl žalobními námitkami zpochybněn. S ohledem na výše uvedené tak soud uzavírá, že neshledal důvodnou žádnou z žalobních námitek, a proto žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VII.

Náklady řízení

36. Výrokem II tohoto rozsudku soud žádnému z účastníků řízení nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně ve věci neměla úspěch (srov. § 60 odst. 1 s. ř. s. *a contrario*) a žalovaná se práva na náhradu nákladů řízení vzdala ve svém vyjádření k žalobě, zároveň jí nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47, publ. pod č. 3228/2015 Sb. NSS).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 19. dubna 2022

Mgr. Lukáš Pišvejc v.r.
předseda senátu